

† Τῇ ΚΔ' Σεπτεμβρίου ἀνάμνησης ποιούμεθα τῆς
θαυμαστῆς ἐν Μυρτιδίοις τῶν Κυθήρων εὐρέσεως τῆς ἱερᾶς
καὶ σεβασμίας Εἰκόνης τῆς Παναγίας, καὶ Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης,
πάσης πόλεως καὶ χώρας καί τῶν πίστει
οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' αἱ Νη

^N ^Δ ^M
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

^N ⁶ ^λ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

^N ^Δ ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

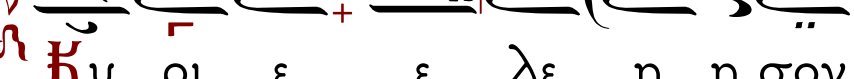
^Δ ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

^Π ^N ⁶ ^λ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

^N ^M ^N ^Δ ^M
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

^N
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

^Δ ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

^Δ ^M
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

8

^ν ^N ^Δ Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π₉	^ν ^Δ
^ν ^N ^Δ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον	^ν ^Δ
^ν ^Γ ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ_η	^ν ^Δ
^ν ^{Δ-Θ} ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ_η	^ν ^Δ
^ν ^Δ ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ_η	^ν ^Δ
^ν ^N ^Δ Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π₉	^ν ^Δ
^ν ^N ^Δ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^N	^ν ^Δ
^ν ^N ^Δ Κοι Κυ ρι ε	^ν ^Δ

υ υ ρι ι ι ι ε π
q

π
q Κατευ θυν θη η η η η τω η προ σε ευ

χη η η η μου π
q ως θυ μι ι ι α α

μα α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

σου π
q ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η ει

σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε π
q

Ἦχος 4^ο Πά

π
q Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου

σον μου Δ ει σα κου σον μου Κυ ρι ε π
q Κυ ρι ε

ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου ^Δ προ
 σxes τη φω νη της δε η σε ως μου ^π εν τω
 κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ
 υ ρι ι ε ^π
^Π ^π **Κ**α τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου ^Δ ως
 θυ μι α μα ε νω πι ον σου ^π ε ε παρ σις
 των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ^Δ ει
 σα κου σον μου Κυ υ ρι ι ε ^π
^χ ^π **Ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη
 σε ται ^χ ^Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο

Ο ΟΥΣ Ε ΕΣΤΙΝ
 Χ Π
 Ω του πα ρα δο ζου θ αυ μα τος ε ορ
 τω ων ε ορ τη Κυ θη ραι ο ις ση με ρον
 α νε τει λε φω ταυ γης και πα νυ πε ερ λα αμ
 προς ευ φρα αν θη τε ου ρα νοι και γλυ κα
 σμον ευ φρο συ νης στα λα ζα τε Αγ γε ε λων
 αι στρα τι αι συν Κυ θη ραι ων χο ρει αις βο
 η σα τε Κε χα ρι τω με νη χαι αι ρε
 με τα Σου ο Κυ ρι ος ο πα ρε χων τω κο ο
 σμω δι α Σου το με γα ε ε λε ε ος
 Χ Π
 Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μαι να σε Κυ ρι ε ^Δυ πε μαι νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^Δηλ πι σεν
 η ψυ χη η μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι
 ον ^Δ
^Π^Δ του πα ρα δο ζου θ αυ μα τος ^Δω ευ
 νοι οι ας πολ λης ^Δης η Νη σος ε τυ χε ^π₉ Κυ
 θη ρων της πα ρα Σου ^ΔΘε ο χα ρι ι τω ω τε
^π₉ η γα α πη σας γαρ αυ την ^Δω σπερ φι
 λο στο ρ γος Μη τη ρ και δε δω κας ^π₉ Ει κο ο
 να Σου την σε πτην ^Δην ευ λα βως προ σκυ νου
 σα κραυ γα ζει Σοι ^π₉ Κε χα ρι τω με νη χαι

αι ρε με τα Σου ο Κυριος ο πα ρε χων
 τω κο ο σμω δι α Σου το με γα ε ε λε ε
 ος
 Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι
 νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ
 πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι
 ον
 του πα ρα δο ζου θ αυ μα τος α δο
 ξι ι ας της πρι ν λυ τρω θ εν τες η ρ θ η με ν
 εις δο ξ αν πε ρι φα νη Πα ρ θ ε νε Α α χ ρ α αν
 τε Ει κο ο να Σου της σε πτης εν τη

ευ ρε σει και ταυ την κα τε χον τες ^π₉ ως
 πα αν τι μον θη σαυ ρον ^Δ₉ τας δω ρε ας Σου
 λαμ βα νο μεν ^π₉ Κε χα ρι τω με νη χαι
 αι ρε ^Δ₉ με τα Σου ο Κυ ρι ος ^π₉ ο πα ρε χων
 τω κο ο σμω ^Δ₉ δι α Σου το με γα ε ε λε ε
 ος ^π₉

Ἑτέρα σριχηρά προσόμοια τῆς Ἀγίας Θεκλῆς
 Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἦχος Δ' Βου

^χ₆_λ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος ⁶_λ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ⁶_λ
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ ^χ₆_λ εκ

πα σων των α νο μι ων αυτου ^{6λ}
^B
^{6λ} Ὡς του Παυ λου α κου σα σα της φω
 νης α νε πτε ρωσαι ^{6λ} του Χρι στου τω ε ε
 ρω τι Θε κλα εν δο ξε ^{6λ} και τοις αυ του θει οις ι
 χνε σι θε ρμω ως η κο λου θη σας ^Δ α πο
 στα σα των φθαρ των και νυμ φι ον τον προ σκαι
 ρον κα τα λει ψα σα ^{6λ} δι α του ου το νυμ
 φω νος α θα να του η ζι ω θης δυ σω
 που ρυ σα ^Δ υ περ η μων Θε κλα εν δο ξε ^{6λ}
^χ
^{6λ} Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
^χ
^{6λ} ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι

λα οι

Τοις του Παυλου δι δαγμα σι μυ η

θει σα τα κρειτ το να μαρ τυ ρι ου ε ε

λαμψας τοις πα λαι σμασι την γυ ναι κει αν

α σθενει αν ψυ χη ης ανδρει ο τη τι α

πορ ρι ψα σα σε μνη και στερ ρως προ σε χω ρη

σας προς τα σκαμ μα τα δι α γα α πην

Χρι στου του σου νυμ φι ου ον α παυστως

εκ δυ σω ω πει υ περ η μων Θε κλα εν δο

ζε

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε

ος αυ του εφ η μας και η α λη θει
α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω
να

^B
και πυ ρι ο μι λη σα σα και θη ρι
οις εκ δι δοσαι και εν λι μνη ε ερρι ψαι
καλ λι παρ θε νε αλ λα δυ να μει τη α
νω θεν εν πα α σιν α λω βη τος α να
δε δει ζαι σε μνη και ε πι νοι αν α πα σαν κα
τα βε βλη κας των τυ ρα αν νων και
νι κησ τους στε φα νους Μαρ τυς Θε κλα ε κο
μι ι σω πα ρα Χρι στου του νυμ φι ου σου

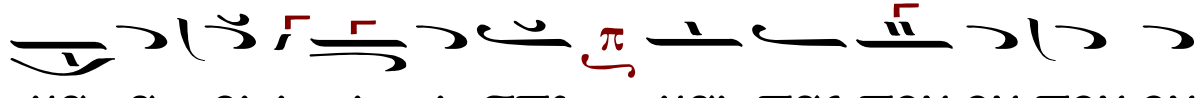
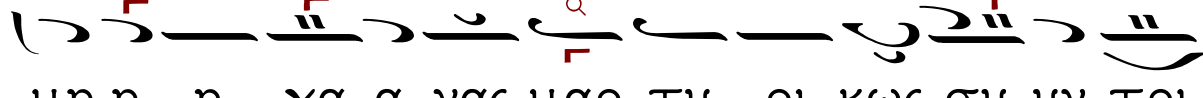
Δόξα... Ήχος πλ. β'.

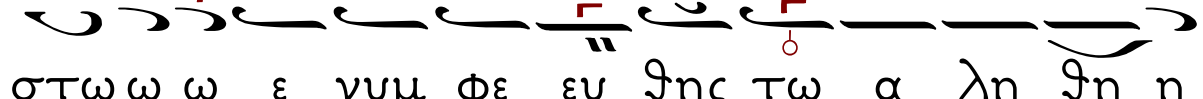

 Λε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι

 αι Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α

 τι

 Α θλη τι κοι ο ις πα λαι αι σμα α σι τον

 εχ θρον κα τε πα α τη η σας Θε κ λα πα α μ μα

 κα α ρι ι ι ι στε και τας του ου του ου

 μη η η χα α νας μαρ τυ ρι κως συ υν τρι

 ψα α σα Θα μυ ριν ε ε φυ υ γες και Χρι

 στω ω ω ε νυμ φε ευ θης τω α λη θη η

 ε ρα στη του Παυ λου συ νο μι ι λε και του

Στε φα α νου συ υ να α α θλε παρ ρη
σι αν ε χου ου σα πρω το μαρ τυς Χρι στου εν
γυ υ υ ναι αι ζι των πι ι στως εκ τε λου
ου ου λου ου ου των την πα νε ο ορ τον
μνη η η μη η η ην σου εκ κιν δυ υ υ νων
λυ τρω ω σαι τα ας ψυ χα χα ας η η η η μω
ων

Καὶ νῦν...

ῥῆχος πλ.δ' Θεοτοκίον

Τίς μή θαυμάσει, τίς μή δοξάσει, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τά πολλά καί ὑπέρ φύσιν μεγαλεῖά σου; Οὐ μόνον γάρ παράλυτον, προσελθόντα σοι πιστῶς, θαυμασίως ἰάτρευσας, ἀλλά καί πάντοτε, τοῖς αἰτοῦσί σε πόθῳ, τά αἰτήματα παρέχεις. Διό ἄχραντε Θεόνυμφε, εὐχαρίστως πόθῳ δεόμεθα· τήν σήν βοήθειαν ἡμῖν δώρησαι, καί σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν

Ἦχος Δι

 Φως ἰ λαρὸν ἁ γι ἀς δο ο ο ζης

 ἁ θὰ ἁ να α του Πα τρος ου ρα νι

 ἰ ἰ ου ἁ γι ου μα καρὸς Ἰ η σου

 ου Χρι ἰ ἰ ἰ στε ἐλ θο ο ο ο

 ο ον τες ἐ πι ἰ τήνη λι ου δυ υ υ

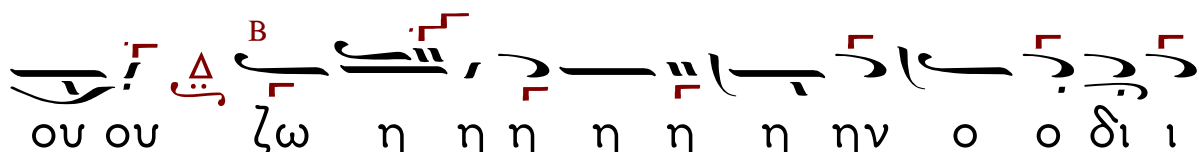
 σιν ἰ δον τε ες φως ἐ σπε ρι νον υ

 μνου ου μεν Πα τε ε ρα Ὑι ο ον και ἁ α γι

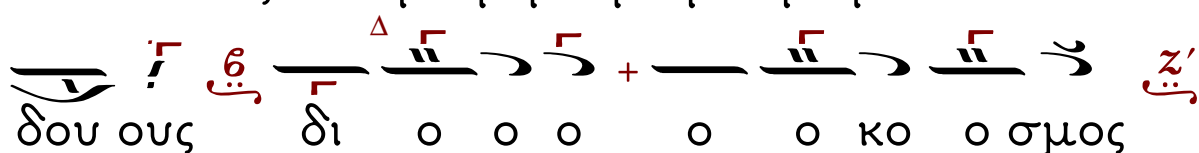
 ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Ἀ ζι ο ο ον

 σε ἐν πα α σι και ρις υ μνει εἰ εἰ σθαι

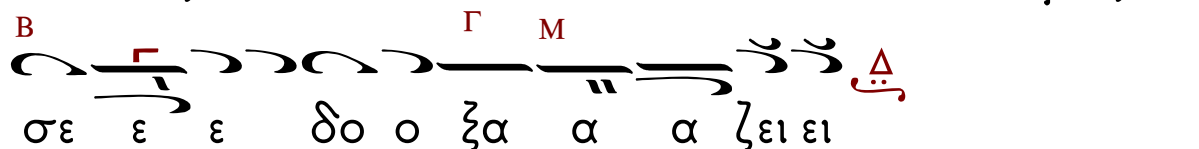
 αι φω ναις αι σι ἰ αις Ὑι ἐ ε Θε ε ε

 ου ου ζω η η η η η η ην ο ο δι ι

 δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος

 σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ
 Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες
 φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ
 ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς,
 ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ
 διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

Ἦ β ο η θ ε ι α α μ ο υ π α ρ α Κυ ρ ι
ου του ποι η σ α ν τ ο ς τον ου ρ α νο ο ν και
(Δίς)
την γην

Στίχ. Ἦ ρ α τ ο υ ς ὀ φ θ α λ μ ο υ ς μ ο υ ε ι ς τ ᾶ ὄ ρ η,
ὅ θ ε ν ἤ ξ ε ι ἡ β ο ῥ ῆ θ ε ι ᾶ μ ο υ.

Τὸ τρίτον. Ἦ β ο η θ ε ι α α μ ο υ π α ρ α
Κυ ρ ι ου του ποι η σ α ν τ ο ς τον ου ρ α
νο ο ν και την γη η η ν

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ἦχος λ' αἱ Νη

Χ
ν
Α
I δου δη ευ λογ ει ει τε τον Κυ
ριον Α παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ου (Δίς)
ν
Α

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

ν
Α
I δου δη ευ λογ ει ει τε τον Κυ
ρι ι ον Α παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ι ου
ου ου ου ου ου Χ
π
q
!

Προκείμενον
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρᾳ
ᾠχος δ'

ᾠχος ᾠ Δι

Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
ον (Δίς)

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου.

Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου εν
τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Προκείμενον
Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας
ᾠχος Δι

Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι
ω ω ζει με πα σας τας η με ρας της ζω
(Δις)
η ης μου

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ὕστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα
τα δι ω ζει με πα σας τας η με ρας της
ζω η ης μου ου ου

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρως

Ύμνος Βαρύς ᾠή

ᾠή **Ο** Θεός αν τι ληπτωρ μου ει **Α** το ε
λεοός σου προφθασει με **Γ** (Δίς)
ᾠή

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καί ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. ᾠή **Ο** Θεός αν τι λη ηπτωρ
μου ει ει **Α** το ε λεοός σου προφθασει με ε
ᾠή
ε

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 28, 10-17)

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυσ γὰρ ὁ ἥλιος, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλῖμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῇ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὥσει ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἂν πορευθῇς, καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω,

ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι.
Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ
εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ
δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς
φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος! Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ
οἰκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Παροιμιῶν τό Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΛΑ').

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Μηρουμένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὥσεί ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τοὺς δὲ πῆχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Соφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1-3)

Δικαίων ψυχὰ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καί γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καί ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἡείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καί
τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

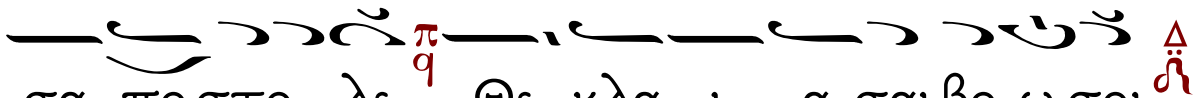
Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Σπιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

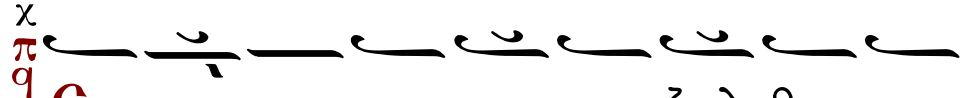
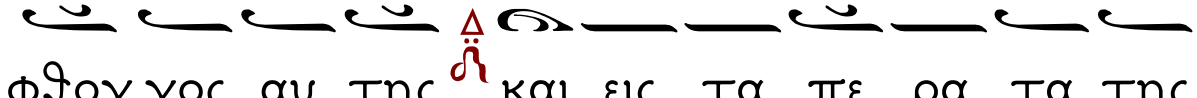
Ω εὐκλεῆς Πρωτομάρτυς, καὶ Ἰσαπόστολε,
τῶν ἀθλουσῶν ἡ δόξα, καλλιπάρθενε Θέκλα,
ἴασαι, βοῶ σοι, πάθη δεινά, τῆς ψυχῆς μου καὶ
μώλωπας, θεοπειθέσι λιταῖς σου, καὶ ἐκ πυρός,
τοῦ ἀσβέστου με ἐξάρπασον.

 ευ κλε ης πρω το μα αρ τυς και ι

 σα πο στο λε Θε κλα ι α σαι βο ω σοι

 πα θη δει να της ψυ χης μου και μω λω πας θε

 ο πει θε σι λι ταις σου και εκ πυ ρος

 του α σβε στου με ε ζα αρ πα α σον

Στίχ.

 Εἰς πα σαν την γην ε ζηλ θεν ο

 φθο γος αυ της και εις τα πε ρα τα της

οι κου με νης τα ρη μα τα αυ της

Δι' ὀμβροτόκου νεφέλης, τὴν φλόγα
ἔσβεσε, δροσίζουσά σε Θέκλα, ὡς πιστὴν καὶ
ἐνδίκως, φλέγουσα ἀπίστους ἢ πανσθενῆς, τοῦ
Χριστοῦ θεία δύναμις, καὶ ἐκ θηρίων καὶ
ταύρων διασπασμῶν, ῥυομένη σε ἐδόξασε.

Δι ομ βρο το κου νε φε ε λης την φλο γα
ε σβε σε δρο σι ζου σα σε Θε κλα ως πι στην
και εν δι κως φλε γου σα α πισ του ση παν σθε
νης του Χρι στου θει α δυ να μις και εκ θη
ρι ων και ταυ ρων δι α σπα σμων ρυ ο με νη
σε ε δο ο ζα α σε

Και ε στη σεν ε πι πε τραν τους

πο δας μου ^χ και κα τευ θυ νε τα δι α

βη μα τα αμου

Τὸν πανωραῖον ἐν κάλλει, νυμφίον ἄχραντον, ἐπιποθοῦσα Θέκλα, τὸν μνηστῆρα ἡρνήσω, Παύλου Ἐκκλησίας νυμφαγωγοῦ, ἐπομένη τοῖς ῥήμασι, μεθ' οὗ ἀρθεῖσα εἰς λῆξιν τὴν παντερπῆ, ἐμνηστεύσω ὃν ἐπόθησας.

Τον πα νω ραι ον εν κα αλλει Νυμφι ον
αχραν τον ^πε πι πο θου σα Θε κλα τον μνη στη

ρα ηρ νη σω ^πΠαυ λου Εκ κλη σι ας νυμ φα γω

γου ^Δε πο με νη τοις ρη ^πμα σι μεθ ου

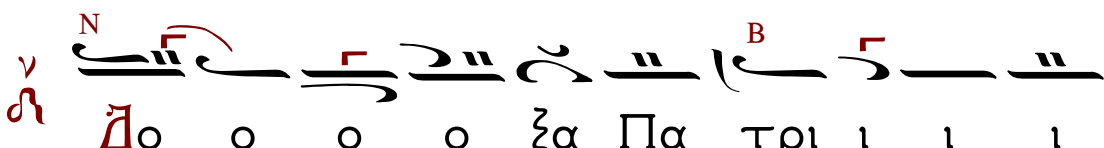
αρ θει σα εις λη ξιν την παν τερ πη ^Δε μνη

στευ σω ⁺ον ε πο ο θη η σας ^π

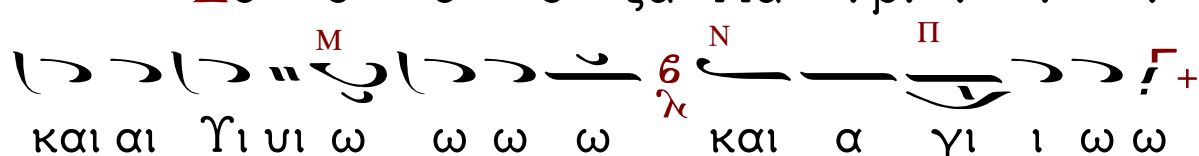
Δόξα... Ὡχος πλ. δ'

Ἀνατολίου

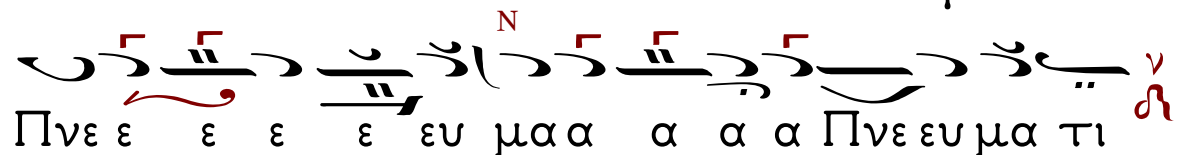
Ὡχος λ' δι Νη

 Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι

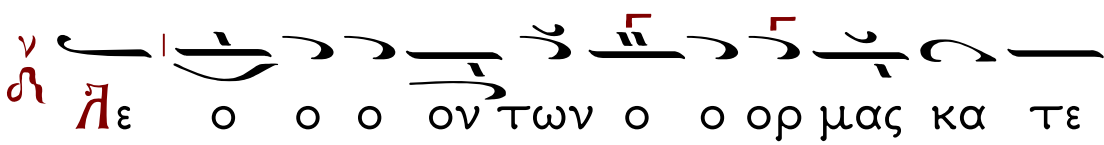

 και αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω

 Πνε ε ε ε ευ μα α α α Πνε ευ μα τι

Λεόντων ὀρμᾶς κατεπάτησας, καὶ Θάμυριν,
 καταισχύνασα, Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε,
 ἠκολούθησας τῷ νυμφίῳ σου κράζουσα. Εἰς
 ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ· διὸ καὶ
 Παῦλον διώκουσα, ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξω τὸ
 χάρισμα, καὶ τὸ στέφος κεκλήρωσαι παρὰ τοῦ
 ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως,
 δωρηθῆναι πταισμάτων ἱλασμόν, τοῖς ἐν πίστει
 ἐκτελοῦσι τὸ ἱερὸν σου μνημόσυνον.

 Λε ο ο ο ο ν των ο ο ο ρ μας κα τε

 πα α τη η η η σας και αι Θα α μυ υ ριν

κα ται σχυ υ να α α σα Πρω το μαρ τυ υς Α
α πο ο ο στο ο ο ο λε η κο λου ου
θη η σας τω νυμ φι ι ω ω ω σου κρα α
ζου ου ου ου σα εις ο σμην μυ υ υ
ρου ου σου ε ε ε ε δρα α μον Χρι ι στε ε
δι ο και Πα αυ λον δι ι ι ω κου ου
σα εξ ου ου ου ρα νου ε δε εξω το χα α
ρι ι σμα και το στε ε ε φος κε κλη η ρω ω
σαι πα ρα του α θλο θε ε του ου Θε ε ε
ου και πρε σβε ε ευ εις α α πα α αυ
στω ς δω ρη θη ναι πται σμα α τω ων ι ι ι

λα α α σμον τοις εν πιστει εκ τε λου ου ου
σι το ι ε ρο ο ο ν σου μνη μο ο ο συ
υ υ υ νον

Και νυν. Θεοτοκίον. Ήχος πλ. δ'.

και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
νας τω ναι ω νων α μην
τα ου ρα νι α υ μνει σε κε χα ρι τω
με ε ε νη Μη η η τηρ α νυ μ φευ τε και
η μεις δο ξο λο γου μεν την α νε ξι χνι
α στον σου γεν νη σιν Θε ο το κε πρε σβε ευ
ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ω ω ω

ων
ν
α

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Μυρτιδιωτήσης.

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Ἄ

α οινυν κρο τη σω μεν δευ τε τας χει ρας πι

στως και α σω μεν α σμα σι τη Θε ο μη

το ρι εν πο θω κραυ γα ζον τες Χαι ρε η

προ στα σι α παν των των δε ε ο με νων

Χαι ρε η σω τη ρι α των τι μων των Σε πο θω

Χαι ρε η τω πα ρα λυ τω την ι α σιν

βρα βε ευ σα σα

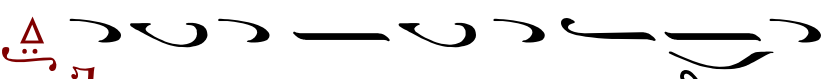
Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Θεέκλης.

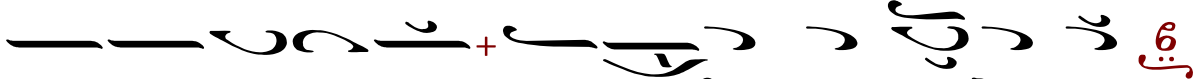
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε. (Γερρασίμου)

Ἦχος ὧ̣ Δι̣

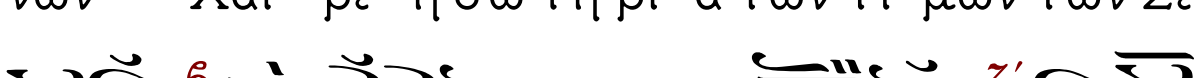
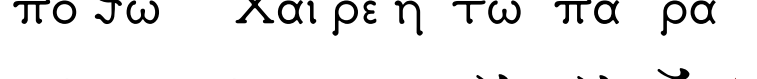
Δόξα Πατρὶ...

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, ὡς καθαρά τὴν ψυχὴν, καὶ πρῶταθλος πέφηνας, ἐν γυναιξὶν εὐκλεῶς, Χριστὸν ἀγαπήσασα· σὺ γὰρ τῆς εὐσεβείας, πτερωθεῖσα τῷ πόθῳ, ἤθλησας ὑπὲρ φύσιν, Ἰσαπόστελε Θεέκλα· διὸ σὲ ὁ Πανοικτίρμων νύμφην ἡγάγετο.

Καὶ νῦν...
Ἄα οἱ νυν κροτῆσωμεν δευτε

τας χείρας πιστως καὶ αἰσώμεν ἁσμάσι τη

θεομητορι ἐν ποθῶ κραυγαζόντες

Χαίρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεῦρο με

νῶν Χαίρε ἡ σωτηρία τῶν τιμῶν τῶν Σε

ποθῶ Χαίρε ἡ τω παρὰ λυτῶ τὴν ἰ

ασιν βραβεύσασα ἁ ἁ

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ

τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τὸν Ἅγιον, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δί' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τὸν Εὐλογούντα...

Τὸν εὐ λο γου οὖν τα καὶ α γι ἰ
α ζον τα ἡ μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη ἡ η

Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.